

Panium – číslo třináct##

Návrat do Paniasu

Jeff Pippenger

2026-02-17

Od Cesareje Filipovy do Cesareje Přímořské, se zastávkou po cestě na Hoře proměnění; Petr symbolizuje sto čtyřicet čtyři tisíc, kteří přicházejí k mezníku svátku Trub v linii vystavěné na dvou řadách dvaadvaceti veršů Leviticu dvacet tři, ve spojení s letničním obdobím v Kristově době. Leviticus dvacet tři, kříž, Letnice a Kornéliovo poselství pro Petra; to vše je spojeno řádek po řádku se symbolikou třetí, šesté a deváté hodiny.

Kristus ve třetí, šesté a deváté hodině na kříži, Petr ve třetí a deváté hodině o Letnicích a Kornélius v deváté hodině, Petr v šesté hodině v Joppě a ve třetí hodině v Cesareji Filipově souvisejí s Daniele 11, verši 13 až 15, neboť Cesarea Filipova je také Panium.

Petr o Letnicích kázal z knihy Jóel; a když Petr předložil své poselství domu Kornéliovu, byl Duch svatý vylit na pohany, tak jako byl o Letnicích vylit na Židy. Vylití Ducha svatého pro Židy a poté pro pohany předobrazovalo vylití Ducha svatého v posledních dnech. Vylití v posledních dnech je dvojí, počíná pokropením při 11. září, které nakonec postupuje k hlásání Půlnočního volání, jež dosahuje až k nedělnímu zákonu, a poté se stává mocným voláním třetího anděla, kde a kdy je pozdní déšť vyléván bez míry.

Radujte se tedy, synové Sióna, a veselte se v Hospodinu, svém Bohu; neboť vám dal podzimní déšť v pravé míře a sešle vám déšť, podzimní déšť i jarní déšť v prvním měsíci. A humna budou plná obilí a kádě budou přetékat vínem a olejem. A nahradím vám léta, která sežraly kobylinky, housenky, brouci a hmyz, mé veliké vojsko, které jsem poslal mezi vás. Joel 2,23–25.

Petr představuje ty, kdo mají účast na dějinách dřívějšího umírněného kropení od 11. září až do nedělního zákona, a také na pozdním dešti, který obnovuje „léta“, představující čtyři generace stupňující se vzpoury laodicejského adventismu sedmého dne, jež byly zničeny. V chrámu, v devátou hodinu, Petr předložil obnovu let z knihy Jóel.

Čiňte tedy pokání a obraťte se, aby byly vyhlazeny vaše hříchy, až přijdou časy občerstvení od tváře Páně; a aby poslal Ježíše Krista, který vám byl předem zvěstován. Jeho musí přijmout nebe až do časů napravení všech věcí, o nichž Bůh mluvil ústy všech svých svatých proroků od počátku světa. Neboť Mojžíš vpravdě řekl otcům: Proroka vám vzbudí Pán, váš Bůh, z vašich bratrů, jako mne; toho poslouchejte ve všem, cokoli vám řekne. A stane se, že každá duše, která by toho proroka neposlouchala, bude vyhlazena z lidu. A také všichni proroci od Samuele i ti, kteří přišli po něm, všichni, kteří mluvili, rovněž předpověděli tyto dny. Skutky 3,19–24.

Vymazání hříchů je závěrečným dílem Krista při vyšetřujícím soudu a toto vymazání začíná v domě Božím.

Neboť přišel čas, aby soud začal od domu Božího; a jestliže začne nejprve od nás, jaký bude konec těch, kdo nejsou poslušni evangelia Božího? A jestliže spravedlivý stěží bude spasen, kde se ukáže bezbožný a hříšník? Proto ať ti, kdo trpí podle vůle Boží, svěří zachování svých duší jemu v činění dobra jako věrnému Stvořiteli. 1 Petr 4,17–19.

Petr o Letnicích a také v Kornéliově domě v přímořské Cesareji porozuměl, že se naplňuje kniha Jóel. Letnice představují nedělní zákon, kdy je soud pro dům Boží dokončen a poté přechází k pohanům. Jeho poselství při nedělním zákonu je totožné s poselstvím hlásaným při příchodu Půlnočního volání. Alfa vyhlášení je počátkem prorockého období, které končí omega vyhlášením. Petr představuje ty, kdo hlásají poselství, a poselství začíná svým zmocněním, které je označeno uvolněním osla islámu. Osel je uvolněn, aby označil začátek Půlnočního volání, a je znovu uvolněn při nedělním zákonu, který je závěrem Půlnočního volání.

Petr proto také představuje ty, kdo předpověděli úder islámu proti Spojeným státům. Petrovo poselství při Půlnočním volání je opravou poselství, které označilo první zklamání a počátek doby prodlévání. Petr tedy představuje ty, kdo hlásají poselství Půlnočního volání a prošli první základní zkouškou, jež nastala v roce 2024 a skončila 8. května 2025 zvolením prvního amerického papeže, jako naplnění čtrnáctého verše Daniela jedenácté kapitoly.

Období od svátku Troubení až do Letnic je třetí zkouškou a prubířským kamenem letničního období, znázorněného v Leviticus dvacet tři. Zásada tří andělů, kterou sestra Whiteová vymezila, je také prostou základní matematikou. Poukazuje na to, že nelze mít třetí poselství bez prvního a druhého. Protože Petr při letničním nedělním zákonu káže z knihy Joel, vyučuje také Joela na počátku hlásání poselství Půlnočního volání, které je prubířským kamenem a třetí zkouškou letničního období. Petr tedy představuje věrné během třístupňového procesu zkoušení, který započal tehdy, když bylo Zjevení Ježíše Krista odpečetěno, počínaje 31. prosincem 2023. Je-li Petr přítomen při třetím kroku, musel projít dvěma předchozími kroky, neboť nelze mít třetí bez prvního a druhého.

Období zapečetování sto čtyřiačtyřiceti tisíc začalo 11. září a otevřelo třístupňový proces zkoušky, znázorněný polnicovým voláním 11. září k návratu k základům; poté přišla zkouška prvního zklamání dne 18. července 2020. Třetí zkouškou této historie je nedělní zákon. Dne 18. července 2020 nastala prorocká poušť a v rámci tohoto období pouště se v červenci 2023 začal ozývat „hlas“ a poté 31. prosince 2023, dvacet dva let po 11. září, začalo odpečetění Zjevení Ježíše Krista. Období od roku 2023 až do nedělního zákona (kdy dojde k dokonalému naplnění 2 300 dnů) vymezuje úsek od roku 2023 až do nedělního zákona jako začínající „23“ a končící „23“, neboť zavřené dveře 22. října 1844 jsou předobrazem zavřených dveří při nedělním zákonu. Proroctví o 2300 letech je znázorněno „23“ v čísle 2 300.

Rok 1844 byl koncem dějin prvního a druhého anděla. Tyto dějiny začaly příchodem prvního anděla roku 1798 a skončily o čtyřicet šest let později, roku 1844. Těchto čtyřicet šest let představuje milleritský chrám, do něhož Kristus roku 1844 náhle vstoupil. Lidský chrám je utvořen podle „23“ chromozomů jak u muže, tak u ženy, a tím je „23“ označeno jako symbol díla, které Kristus roku 1844 započal. Tímto dílem bylo spojit Jeho božství s naším lidstvím. Ježíš používá

přirozený svět k znázornění duchovního a dílo, které začalo roku 1844, na konci 2 300 let, je znázorněno spojením „23“ mužských chromozomů s „23“ ženskými chromozomy. Když si muž bere ženu, stávají se jedním tělem, a toto manželství je tím, co Kristus roku 1844 započal. Zavřené dveře roku 1844 odpovídají zavřeným dveřím nedělního zákona a symbolem těchto zavřených dveří je „23“.

Období od 31. prosince 2023 až k „23“ nedělního zákona označuje úsek, který začíná alfa „23“ a končí omega „23“. Představuje také období chrámu sto čtyřiceti čtyř tisíc. Tato tatáž historie je fraktálem období od 11. září až k nedělnímu zákonu. Rok 1844 je znázorněn číslem „23“ a označuje počátek vyšetřujícího soudu nad mrtvými. 11. září označuje počátek vyšetřujícího soudu nad živými, a proto i 11. září nese číslo „23“. Období od 11. září až k nedělnímu zákonu je obdobím s alfa „23“ a omega „23“. Období od roku 2023 k nedělnímu zákonu je fraktálem období od 11. září k nedělnímu zákonu a je to místo, kde je vztyčován chrám sto čtyřiceti čtyř tisíc. Milleritský chrám byl obdobím čtyřiceti šesti let, avšak v posledních dnech již čas nebude; a milleritských čtyřicet šest let na počátku adventismu předobrazuje totéž období v závěru adventismu a toto období začíná i končí „23“, čímž vytváří milleritské číslo čtyřicet šest.

Všechny tyto tři dějiny představují třístupňový proces zkoušky (millerité, období od 11. září k nedělnímu zákonu a období od roku 2023 k nedělnímu zákonu). Tyto dějiny započaly troubením Michaelovým, jenž 31. prosince 2023 vzkřísil Mojžíše a Eliáše; a když Michael, který je Kristus, křísí z mrtvých, činí tak za zvuku trouby.

Neboť sám Pán sestoupí z nebe s vítězným zvoláním, s hlasem archanděla a s Boží polnicí; a mrtví v Kristu vstanou nejprve. 1. Tesalonickým 4,19.

Michael je archanděl, a je to jeho hlas ve spojení s Boží troubou, který křísí z mrtvých; a list Judův nám sděluje, že Michael vzkřísil Mojžíše.

Avšak archanděl Michael, když se přel s ďáblem a vedl spor o Mojžíšovo tělo, neodvážil se proti němu pronést potupné obvinění, ale řekl: Pán tě potresci. Juda 1,9.

Kristus jako archanděl Michael 31. prosince 2023 odpečetil Zjevení o sobě samém, když tehdy vzkřísil Mojžíše a Eliáše, dva svědky, kteří byli zabiti 18. července 2020. Poté přišla alfa zkouška vnějšího základu. Anděl, který sestoupil při 11. září, zatroubil na Jeremjášovu polnici, když povolal věrné zpět k milleritským základům, a souběžně s tím polnice Michaelova uvedla zkoušku základů. Tato zkouška je znázorněna v Danieli 11,14, kde „lupiči z tvého lidu“ ustavují vnější vidění. Millerité rozpoznali, že to byl Řím, kdo tento verš naplnil, a ustavili vidění.

Od 8. května 2025 započalo vztyčování chrámu na úhelném a základním kameni. Třicet let po roce 1996—kdy bylo poselství odpečetěné v roce 1989 formálně ustanoveno—započal proces formálního ustavení poselství odpečetěného dne 31. prosince 2023.

Formalizace poselství z roku 1989 v roce 1996 nastala dvě stě dvacet let poté, co jeho historický subjekt přišel v roce 1776. Otevření zapečetěného v roce 2023 následovalo dvacet dva let poté, co byla formalizace z roku 1996 potvrzena 11. září 2001 skrze prorocký projev islámu.

Petr představuje posly těchto posvátných dějin, kteří obstojí jak ve zkoušce základu, tak ve zkoušce chrámu. Zkouška chrámu zahrnuje nápravu selhaného poselství z 18. července 2020. Třicet let poté, co bylo poselství z roku 1989 formalizováno v roce 1996, zahrnuje zkouška chrámu dílo nápravy a poté opětovného vyhlášení poselství o islámském úderu na Nashville, Tennessee. Formalizace poselství z roku 1989 byla znázorněna vydáním časopisu nazvaného The Time of the End v roce 1996. Časopis se zabýval posledními šesti verši 11. kapitoly Daniela a označil nedělní zákon ve Spojených státech. Prozřetelně byla naší službě předána nečinná služba, která již byla před lety nazvána Future for America, a to předchozími vedoucími této služby, kteří neměli žádné světlo o poselství z roku 1989.

V roce 1996 se naše služba stala Future for America a byla vydána publikace, která předložila poselství ztotožňující budoucnost Ameriky s tím, co je znázorněno v posledních šesti verších jedenácté kapitoly knihy Daniel. Spojené státy zahájily svůj prorocký vzestup v roce 1776 a o „22“ let později, v čase konce roku 1798, začaly plnit svou úlohu šestého království biblického proroctví, „220“ let po roce 1776. V roce 1996 bylo poselství o Spojených státech v proroctví formalizováno. „220“ let od roku 1776 a „22“ let od tohoto bodu do roku 1798 se spojuje s Williamem Millerem, který v roce 1831, „220“ let po vydání Bible krále Jakuba, přednesl svůj první veřejný projev. Počátek i závěr adventismu zdůrazňují formalizaci poselství, které je odpečetěno v čase konce.

Třicet let po roce 1996, v roce 2026, zahrnuje zkouška chrámu dílo nápravy poselství z 18. července 2020. Poselství alfa z roku 1989, poselství pro poslední generaci, které bylo formalizováno v roce 1996, tak započalo období třiceti let, jež skončilo zkouškou napravit a formalizovat poselství. Těchto třicet let je symbolem kněžství sto čtyřiceti čtyř tisíc, kteří formalizují poselství Půlnočního volání. Petr představuje ty, kteří toto dílo vykonají během období druhé zkoušky chrámu omega.

Sestra Whiteová nás informuje, že Bůh dopouští, aby mezi Jeho lid pronikaly bludy, s cílem přimět jej ke studiu.

„Bůh probudí svůj lid; selžou-li jiné prostředky, vniknou mezi ně bludy, které je proselejí a oddělí plevy od pšenice. Pán vyzývá všechny, kdo věří Jeho slovu, aby se probudili ze spánku. Přišlo vzácné světlo, přiměřené této době. Je to biblická pravda, ukazující na nebezpečí, která jsou přímo před námi. Toto světlo by nás mělo vést k pilnému studiu Písma a k co nejdůkladnějšímu zkoumání stanovisek, která zastáváme.“

Toto prohlášení je částí pasáže, která v plném znění uzavře tento článek. V člancích i na našich sobotních setkáních na Zoomu jsem při našem zkoumání Daniela 11,10–15 zaměnil některé symboly, a ačkoli jsme provedli nezbytné opravy, byl jsem odveden od dokončení série článků o Paniu — bitvě, která vede k nedělnímu zákonu. Nyní je čas vrátit se k Paniu, a až tak učiníme, budeme mít navíc další linii důkazů, kterou představuje Petr v Cesareji Filipově, což je Panium.

Nyní se vrátíme k našemu výkladu veršů deset až šestnáct jedenácté kapitoly Daniele, které ilustrují skryté dějiny čtyřicátého verše. Přerušili jsme v září, takže uplynulo přibližně pět měsíců.

„Petr napomíná své bratry, aby ,rostli v milosti a v poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista‘. Kdykoli Boží lid roste v milosti, bude ustavičně získávat jasnější porozumění Jeho slovu. V jeho posvátných pravdách bude rozpoznávat nové světlo a krásu. Tak tomu bylo v dějinách církve ve všech dobách, a tak to bude pokračovat až do konce. Když však opravdový duchovní život upadá, vždy se projevovala tendence přestávat postupovat v poznání pravdy. Lidé se spokojují se světlem, které již přijali z Božího slova, a odrazují od jakéhokoli dalšího zkoumání Písma. Stávají se konzervativními a snaží se vyhýbat diskusi.

„Skutečnost, že mezi Božím lidem není žádný spor ani rozruch, by neměla být pokládána za rozhodný důkaz, že pevně přidržují zdravého učení. Je důvod obávat se, že možná jasně nerozlišují mezi pravdou a bludem. Když zkoumáním Písma nevznikají žádné nové otázky, když nepovstává žádný rozdíl v názoru, který by přiměl lidi, aby sami zkoumali Bibli a ujistili se, že mají pravdu, bude mnohých i nyní, jako v dávných dobách, kdo se budou držet tradice a uctívat, aniž vědí co.“

„Bylo mi ukázáno, že mnozí, kteří vyznávají, že znají přítomnou pravdu, nevědí, čemu věří. Nerozumějí důkazům své víry. Nemají správné ocenění díla pro přítomný čas. Až přijde doba zkoušky, jsou nyní muži, kteří kážou druhým, a přece při přezkoumání stanovisek, která zastávají, zjistí, že je mnoho věcí, pro něž nemohou podat uspokojivý důvod. Dokud takto nebyli vyzkoušeni, neznali svou velikou nevědomost. A v církvi je mnoho těch, kteří považují za samozřejmé, že rozumějí tomu, čemu věří; avšak dokud nevznikne spor, neznají svou vlastní slabost. Když budou odděleni od těch, kteří jsou stejné víry, a přinuceni stát jednotlivě a osamoceně, aby vysvětlili své přesvědčení, budou překvapeni, až uvidí, jak zmatené jsou jejich představy o tom, co přijali jako pravdu. Jisté je, že mezi námi došlo k odvrácení od živého Boha a k obrácení se k lidem, kdy se lidské staví na místo božské moudrosti.

„Bůh probudí svůj lid; selžou-li jiné prostředky, vejdu mezi ně bludy, které je prosijí a oddělí plevy od pšenice. Pán vyzývá všechny, kdo věří Jeho slovu, aby se probudili ze spánku. Přišlo drahocenné světlo, příhodné pro tento čas. Je to biblická pravda, ukazující na nebezpečí, která jsou přímo před námi. Toto světlo by nás mělo vést k pilnému studiu Písma a k co nejdůkladnějšímu zkoumání stanovisek, která zastáváme. Bůh chce, aby všechny stránky a stanoviska pravdy byly důkladně a vytrvale zkoumány, s modlitbou a půstem. Věřící nemají spočívat v domněnkách a nejasně vymezených představách o tom, co tvoří pravdu. Jejich víra musí být pevně založena na Božím slově, aby, až přijde čas zkoušky a oni budou postaveni před radu, aby vydali počet ze své víry, byli schopni podat důvod naděje, která je v nich, s tichostí a bázní.

„Rozvířte, rozvířte, rozvířte. Témata, která předkládáme světu, musí být pro nás živou skutečností. Je důležité, abychom při obhajobě nauk, které pokládáme za základní články víry, nikdy nedopustili, že budeme užívat argumenty, jež nejsou zcela správné. Ty mohou postačit k umlčení odpůrce, ale nečiní čest pravdě. Máme předkládat pádné argumenty, které nejen umlčí naše protivníky, nýbrž obstojí i při nejprísnějším a nejpronikavějším zkoumání. U těch, kdo se vycvičili v polemice, hrozí veliké nebezpečí, že nebudou se slovem Božím nakládat spravedlivě. Při střetnutí s odpůrcem má být naším upřímným úsilím předkládat témata takovým způsobem, aby se v jeho mysli probudilo přesvědčení, namísto toho, abychom se

snažili pouze dodat jistotu věřícímu.“

„Ať je intelektuální pokrok člověka jakýkoli, ani na okamžik ať se nedomnívá, že není zapotřebí důkladného a nepřetržitého zkoumání Písma, aby získal větší světlo. Jako lid jsme povoláni, aby každý z nás byl studentem prorocství. Musíme bdít s opravdovostí, abychom mohli rozeznat každý paprsek světla, který nám Bůh předloží. Máme zachytit první záblesky pravdy; a skrze modlitební studium může být získáno jasnější světlo, které může být předloženo druhým.

„Když je Boží lid bezstarostný a spokojený se svým nynějším osvícením, můžeme si být jisti, že Bůh v něm nenalezne zalíbení. Je Jeho vůlí, aby stále postupoval vpřed a přijímal větší a stále se rozmáhající světlo, které pro něj svítí. Současný postoj církve není Bohu příjemný. Vkradla se do ní sebedůvěra, která je vedla k tomu, že nepocítují žádnou potřebu další pravdy a většího světla. Žijeme v době, kdy satan působí po pravici i po levici, před námi i za námi; a přece jako lid spíme. Bůh chce, aby zazněl hlas, který probudí Jeho lid k činnosti.

„Namísto aby se duše otevírala k přijímání paprsků světla z nebe, někteří působili opačným směrem. Jak prostřednictvím tisku, tak z kazatelny byly předkládány názory ohledně inspirace Bible, které nemají schválení Ducha ani slova Božího. Jisté je, že žádný člověk ani skupina lidí by se neměli odvažovat předkládat teorie o předmětu tak veliké důležitosti, aniž by je podpíralo jasné ‚Tak praví Hospodin‘. A když se lidé, obklopení lidskými slabostmi, ovlivňovaní ve větší či menší míře okolními vlivy a mající zděděné i vypěstované sklony, které je mají daleko k tomu, aby je činily moudrými nebo nebesky smýšlejícími, odvažují obviňovat slovo Boží a vynášet soud o tom, co je božské a co lidské, jednají bez rady Boží. Pán takové dílo nepožehná. Jeho účinek bude zhoubný jak pro toho, kdo se jím zabývá, tak pro ty, kdo je přijímají jako dílo od Boha. V mnoha myslích byla vzbuzena skepse teoriemi předkládanými o povaze inspirace. Konečné bytosti se svými úzkými, krátkozrakými názory se pokládají za způsobilé kritizovat Písmo a říkají: ‚Tento oddíl je potřebný, a onen oddíl potřebný není a není inspirován.‘“

„Kristus nedal žádný takový pokyn ohledně starozákonních Písem, jediné části Bible, kterou lidé jeho doby vlastnili. Jeho učení bylo určeno k tomu, aby obracelo jejich mysl ke Starému zákonu a aby jasněji osvětlilo velká témata, která jsou tam předložena. Po věky se izraelský lid odděloval od Boha a ztratil ze zřetele vzácné pravdy, které jim svěřil. Tyto pravdy byly překryty pověřivými formami a obřady, jež zastíraly jejich pravý význam. Kristus přišel, aby odstranil nános, který zatemňoval jejich lesk. Zasadil je jako drahokamy do nového rámce. Ukázal, že zdaleka nepohrdá opakováním starých, dobře známých pravd, nýbrž přišel, aby se ukázaly ve své pravé síle a kráse, jejichž slávu lidé jeho doby nikdy nerozpoznali. Jakožto sám Původce těchto zjevených pravd mohl lidu otevřít jejich pravý smysl a osvobodit je od mylných výkladů a falešných teorií, které přijali vůdcové, aby vyhovovaly jejich vlastnímu neposvěcenému stavu, jejich nedostatku duchovnosti a lásky k Bohu. Odložil stranou to, co tyto pravdy zbavovalo života a životodárné moci, a navrátil je světu v celé jejich původní svěžesti a síle.“

„Máme-li Ducha Kristova a jsme-li spolupracovníky s Ním, přísluší nám nést kupředu dílo, které On přišel vykonat. Pravdy Bible byly znovu zatemněny zvykem, tradicí a falešným

učením. Bludná učení rozšířené teologie učinila z tisíců a desetitisíců skeptiky a nevěrce. Existují omyly a rozpory, které mnozí označují za učení Bible, a které jsou ve skutečnosti falešnými výklady Písma, přijatými během věků papežské temnoty. Zástupy byly svedeny k tomu, aby chovaly mylnou představu o Bohu, stejně jako Židé, svedení omyly a tradicemi své doby, měli mylnou představu o Kristu. „Kdyby ji byli poznali, nebyli by ukřižovali Pána slávy.“ Nám náleží zjevovat světu pravý charakter Boha. Místo abychom kritizovali Bibli, usilujme slovem i příkladem předkládat světu její posvátné, životodárné pravdy, abychom mohli „zvěstovat ctnosti Toho, který vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.““

„Zla, která se mezi nás pozvolna vkrádala, nepozorovaně odvedla jednotlivce i sbory od úcty k Bohu a uzavřela jim přístup k moci, kterou jim On touží dát.

„Mojí bratři, nechte slovo Boží stát přesně tak, jak je. Ať se lidská moudrost neopovazuje oslabovat sílu jediného výroku Písma. Slavnostní výstraha ve Zjevení by nás měla varovat před tím, abychom zaujímali takové stanovisko. Ve jménu svého Pána vám přikazuji: „Zuj obuv svou s nohou svých, neboť místo, na němž stojíš, je země svatá.““ Testimonies, svazek 5, 707–711.